

BEWARING EN OORDEEL

door

THEODORUS VAN DER GROE

THEODORUS VAN DER GROE

Theodorus van der Groe werd in 1705 te Zwammerdam geboren. In 1730 werd hij bevestigd tot predikant te Rijnsaterwoude. Deze gemeente verwisselde hij in 1740 met die van Kralingen. Daar is hij gebleven tot zijn overlijden in 1784.

Hij heeft veel preken nagelaten, maar ook andere geschriften. Hiervan mag "De toetssteen der ware en valse Genade" wel zijn hoofdwerk genoemd worden.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordig Nederlands. De preek werd gehouden te Kralingen, in de namiddag op de 25^e maart 1750.

-.-.-.-.-

BEWARING EN OORDEEL

door

THEODORUS VAN DER GROE

“Omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken die op de aarde wonen. Zie, Ik kom haastig”. *Openbaring 3:10-11a*

Het is het grootste voorrecht van Gods arme kinderen, dat zij een Vader in de hemelen hebben, Die niet alleen oneindig machtig en trouw, maar ook oneindig goedertieren en barmhartig voor hen is én Die een zeer genadige Beloner is voor hen die Hem zoeken, Hebreeën 11:6. Dit maakt de Heere waar in hun leven. Dat geldt in algemene zin en in allerlei opzichten, maar in het bijzonder ook wanneer Hij hen goedgunstig wil beschermen en bewaren, als zij Hem ootmoedig vrezen, dienen, beminnen en gelovig op Hem vertrouwen. Hij doet dat in tijden van grote gevaren, verdrukkingen en verzoeking, als Hij Zijn oordelen in de wereld zendt om de goddelozen te verderven en luie christenen ernstig te bestraffen. Dan behoeven Gods arme en ootmoedige kinderen niet te vrezen, wat er ook gebeuren mag, ja al zou zelfs de hele wereld vergaan, wat inderdaad eens op de jongste dag zal gebeuren. Want dan zal de Naam des Heeren voor hen nóg zijn tot een sterke Toren. De rechtvaardigen zullen daarheen lopen en in een hoog vertrek gesteld worden. Zij zullen dan bij de Heere hun God verborgen worden, zoals de psalmist in Psalm 91:1 zegt: die in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, die zal vernachten in de schaduw van de Almachtige. Die Man - de Heere Jezus - zal voor hen dan zijn als een verberging tegen de wind en een schuilplaats tegen de vloed, Jesaja 32:2. De waarheid hiervan zal de Heere Zelf voor ons nader verklaren in onze tekst, deze heerlijke belofte aan de gemeente van Filadelfia. Wij hopen dat de prediking hiervan in dit

uur datgene voor ons mag zijn wat we nodig hebben, opdat we door Zijn genade nuttig onderwijs, goede vermaningen en troostvolle leiding voor ons hart mogen ontvangen. Ach, gaf de Heere ons nu ogen om te zien en oren om te horen!

Deze dierbare belofte is genomen uit de brief van Christus aan de gemeente van Filadelfia, geschreven door de apostel Johannes. Deze brief bestaat uit drie delen: een opschrift, de boodschap van de brief zelf en een afsluiting.

Het opschrift in vers 7 luidt als volgt: en schrijf aan de engel van de gemeente die in Filadelfia is... Dan volgt de zakelijke inhoud van de brief in de verzen 7 tot 11, terwijl in de verzen 12 en 13 de afsluiting staat.

Wat de inhoud van de brief betreft, daarin houdt de Heere hun de huidige toestand voor. Hij zegt wat in hen te prijzen is en noemt de verdrukkingen en moeilijkheden waar zij al in waren. Maar daarin bemoedigt Christus hen ook door bijzondere beloften voor te houden, namelijk dat Hij Zelf met Zijn Geest voor hen zou werken.

Het schijnt ons toe, geliefden, dat deze goede, christelijke gemeente in Filadelfia door de tegenwerking van zowel Joden als heidenen in veel strijd, benauwdheid en vervolging geweest is. Zij kantten zich met alle macht tegen de waarheid van het Evangelie en benauwden en verdrukten deze arme gelovigen op allerlei manieren. Maar de Heere Jezus wil hen hierin met Zijn beloften opbeuren, bemoedigen en vertroosten. Hij belooft dat Hij hun verdrukkingen op Zijn tijd met een heerlijke uitkomst zal bekronen, opdat zij daaronder lijdzaam en gelovig op Hem zullen wachten.

De Heere heeft, in vers 8, eerst in het algemeen hun situatie beschreven: Ik weet uw werken; zie, Ik heb een geopende deur voor u gegeven. Nu gaat Hij met Zijn dierbare beloften en bemoedigingen verder. Hij doet dat in vers 9 allereerst ten opzichte van de Joden: zie, Ik geef u enigen uit de synagoge des satans. Deze woorden bevatten een tweeledige belofte.

Allereerst een belofte van ware bekering voor sommige Joden, die hen nu zo erg vervolgen.

De Heere zal met Zijn Geest in hun harten komen werken, hen krachtdadig bekeren en aan Zijn gemeente toevoegen. Vervolgens een belofte van omkeer ten aanzien van andere Joden. De Heere zal hen wat hun verstand en oordeelsvorming betreft zó van de waarheid van het Evangelie overtuigen, dat zij de gelovigen van Filadelfia, uiterlijk gezien althans, niet langer meer kunnen haten en vervolgen, maar zich juist geveinsd aan hen zullen moeten onderwerpen.

Dan volgt in onze tekst een andere belofte ten aanzien van de heidenen, die hen niet alleen nu al ernstig vervolgen, maar door wie de vervolgingen van de christelijke gemeente overal ter wereld hierna nog groter en zwaarder zullen worden. Maar de Heere belooft hier dat Hij deze arme gemeente genadig zal bewaren voor of onder zware en algemene verzoeking, dat is vervolging, omdat zij Zijn vermaning tot lijdzaamheid in hun huidige verdrukking zo trouw hebben mogen gehoorzamen.

Om deze tekst nu eerst wat nader te overdenken moeten we op drie hoofdzaken letten:

1. op het goede dat de Heere in deze gemeente prijst: zij hadden het Woord van Zijn lijdzaamheid bewaard;
2. op Zijn belofte aan hen: Hij zal hen daarom óók bewaren;
3. op de belofte die Hij daarbij ook doet, dat Hij haastig zal komen in deze algemene verzoeking over de wereld.

1.

Het goede wat in deze gemeente gevonden werd, was dat zij het woord van Zijn lijdzaamheid bewaard hadden. Laten we op de zaak zelf letten en vervolgens op het getuigenis dat daarvan uitgaat.

Het gaat hier over het woord van Christus' lijdzaamheid. Hieronder moeten wij niets anders verstaan dan de leer van het heilige Evangelie, die hier het woord van Christus' lijdzaamheid genoemd wordt, zoals ook in Openbaring 1:9 blijkt, waar gesproken wordt over het Koninkrijk en de lijdzaamheid van Jezus Christus. Dit gebeurt om de volgende drie belangrijke redenen.

Allereerst omdat het een woord van *geloof* is. Het geloof is ten diepste immers niets anders dan alleen een zuivere lijdzaamheid en onderwerping van het hart aan de Heere. Het is een stil vertrouwen, berusten en wachten van het hart op Zijn goddelijke beloften. Hij, Die machtige en getrouwe God, zal ze op Zijn tijd zeker vervullen en ze *ja* en *amen* maken; Hij zal Zich daarin niet vergissen. Zo beschrijft de apostel Paulus de hoop, die een onafscheidelijke vrucht en metgezel van het ware geloof is in Romeinen 8:25: Maar indien wij hopen hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid. Dat wil zeggen: met een stil en lijdzaam geloof, dat alles in nederige onderwerping en eenswillendheid van God verwacht, Die het op Zijn eigen tijd en Zijn eigen wijze naar Zijn genadige en getrouwe beloften geven wil. Daarom voegt de apostel die twee deugden *geloof* en *lijdzaamheid* ook op zó'n manier samen dat ze nooit ook maar één ogenblik gescheiden kunnen worden. In 2 Thessalonicensen 1:4 staat: also dat wijzelf van u roemen in de gemeenten Gods, over uw lijdzaamheid en geloof. In Openbaring 13:10 luidt het: hier is de lijdzaamheid en het geloof der heiligen.

Om deze belangrijke zaak wat verder te verklaren is het van groot belang, dat het de Heere mocht behagen ons daar Zelf licht in te geven. Dit is immers een zaak, die niemand ooit werkelijk en wezenlijk kan begrijpen dan alleen zij aan wie de Heere het uit vrije genade Zelf gegeven heeft, zodat zij het kennen en met het hart beoefenen. Laat ik het eens eenvoudig mogen zeggen zoals het is. Allereerst moet als een waarachtig fundament van al het volgende gezegd worden - en dat geldt in het algemeen en voor alle dingen - dat de Héere moet werken op Zijn wijze, óf de méns moet werken op zijn wijze. Het genadeverbond van Christus geldt, waarin wij dan gelovig moeten leven. Óf het werkverbond van de mens geldt, hoezeer het ook is gebroken en vervallen door de zonde. In dit laatste geval moet de mens daarin werkelijk leven, buiten de Heere om, in eigen kracht en op eigen voorwaarden.

Wanneer de mens met zijn hart nog helemaal leeft in het vervallen en verbroken werkverbond, dan leeft hij ook geheel en al buiten het geloof en dus ook buiten de Heere. Dan doet hij alles zelf, zowel in geestelijke als natuurlijke zaken, zonder dat hij de Heere werkelijk kent of zich ootmoedig aan Hem onderwerpt; zonder dat hij alles alleen bij Hem zoekt en met een stil geloof en lijdzaamheid op Hem wacht. Van dat alles weet een ongelovig mens niet; die is met zijn hart nog vervreemd van de Heere. Daarom kan of wil hij ook in niets het woord van Christus' lijdzaamheid ter harte nemen. Hij leeft daar met zijn hart zó ver vandaan als het oosten van het westen verwijderd is. Geheel en al onder Christus buigen, helemaal van Hem en Zijn vrije genade afhangen, zich in alles door Hem laten leiden en regeren en als een gespeend kind voor de Heere zijn..., dat alles is hem dodelijk vreemd; daar is hij met zijn ongelovig hart ook helemaal tegen gekant.

Maar heel anders is het bij een werkelijk gelovige ziel, bij geestelijke christenen, in wier hart de Heere Jezus woont door het geloof, zoals bij de christenen van Filadelfia. Dezen zijn door de Heilige Geest gebracht tot een werkelijke kennis van het woord van het Evangelie, dat zij niet alleen met een gelovig hart hebben aangenomen, maar ook geheel en al trachten aan te hangen, te volgen en te bewaren in de praktijk van het leven. U ziet hoe het Evangelie voor zulke mensen in alle opzichten werkelijk een woord van Christus' lijdzaamheid is. Wij menen dat dit heel duidelijk kan blijken, als wij alleen al het oog slaan op de middelaarsambten van de Zaligmaker. Deze dienen er alle drie geheel en al toe om aan Zijn ware gelovigen alleen

maar heilige, geestelijke en ootmoedige lijdzaamheid te leren.

Letten we op Zijn profetisch ambt, dan zien we dat Zijn Evangelie voor alle ware gelovigen een zuiver woord van lijdzaamheid is. Het leert hun immers hoe zij te enenmale blind zijn in zichzelf, en hoe de Heere Jezus hun grote Leermeester is. Hij is hun geworden wijsheid van God, 1 Korinthe 1:30, in Wie al hun licht en alle schatten van wijsheid en kennis voor hen verborgen zijn, Kolossensen 2:3. Als men met het hart dit Evangelie mag geloven, dan kan het niet anders dan dat de arme en blinde gelovigen door de Geest van het geloof voortdurend en helemaal zichzelf moeten prijsgeven en niet te rade gaan met hun eigen verstand, oordeel en wijsheid. Zij moeten helemaal én alleen op Christus, hun Hoofd, zien. Zij moeten wachten op de werkingen van Zijn hemels licht en op Zijn Geest, met een zorgvuldig, ernstig en gelovig gebruikmaken van de door Hem verordende middelen. Zij moeten erop wachten dat God hun alles op Zijn tijd Zelf zal leren en bekend maken, wat zij nog niet weten of begrijpen. Zij moeten erop vertrouwen, dat Hij hen met Zijn goddelijk licht voortdurend zal beschijnen en hen steeds bekwaam zal maken voor hun werk en plicht. Ze moeten erop vertrouwen, dat Hij hun in hun verwarde en verlegen toestand zal leren en raad geven, naar Zijn belofte in Psalm 32:8: Ik zal u onderwijzen en u leren van de weg die gij gaan zult.

Christus is geheel heilig, wijs en soeverein in de voortdurende gave van Zijn licht aan Zijn gelovigen. Hij weet het beste hoeveel licht én wanneer en op welke manier zij dat van Hem nodig hebben. Daarom kan het niet anders, of de gelovigen moeten hier op aarde door de Geest in ware lijdzaamheid van het geloof geleid worden. Ze moeten in stille ootmoed van de Heere Jezus afhankelijk zijn en voortdurend aan Zijn genadedeur liggen om licht en wijsheid te verwachten. Ze moeten zichzelf als arme, blinde en verlegen zielen helemaal aan Hem toevertrouwen. Dan doen ze wat de Heere Jezus hun voorhoudt in Lukas 21:19: bezit uw zielen in uw lijdzaamheid.

Als we zien op Christus' hogepriesterlijk ambt, dan zal het niet minder blijken dat het Evangelie voor de ware gelovigen een zuiver woord van lijdzaamheid is. Want in de Heere Jezus is eens en voor altijd al hun gerechtigheid, verdienste en zaligheid. Hij is hun immers tot rechtvaardigheid geworden voor God. Ze zijn in zichzelf niets anders dan geheel arme, naakte, verloren en onmachtige zondaars, die met hun beste werken niets anders dan de vloek en de eeuwige dood kunnen verdienen. Daarom moeten ze geheel en alleen in Christus zijn en in Hem voor God tot rechtvaardigen gesteld worden. Ze zullen aan hun zaligheid niet het minste kunnen doen, omdat ze om níet moeten gerechtvaardigd worden, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is, Romeinen 3:24. Niets anders dan alleen gelovige lijdzaamheid kan het hart van de ware christenen bewerken om helemaal van Christus, hun Hoofd en Verlosser, afhankelijk te zijn, Hem met stille lijdzaamheid te verwachten en het hele gewicht van hun zaligheid gelovig op Hem neer te doen komen. Het gaat erom verbonden te zijn met Hem als hun Stam, Wortel en Levensfontein, uit Wiens volheid zij voortdurend genade voor genade moeten ontvangen, Johannes 1:16. O, wie is in staat die stille en ootmoedige lijdzaamheid van het geloof te begrijpen dan de ziel zelf, die er door genade in mag leven. Want dat geeft een vrede Gods die alle verstand te boven gaat, Filippensen 4:7. Hier geldt ook wat de apostel zegt in Hebreëen 10:36: want gij hebt lijdzaamheid van node, opdat gij, de wil van God gedaan hebbende, de belofte moogt wegdragen.

Als we tenslotte ook letten op Christus' koninklijke ambt en goddelijke regering in en over Zijn ware gelovigen, dan blijkt opnieuw, dat het Evangelie een woord van Zijn lijdzaamheid is. Een gelovige moet immers geheel en al, met ziel en lichaam en in al zijn omstandigheden, buigen onder de scepter van Koning Jezus. Een christen heeft zelf niets te zeggen. Hij moet in alles buigen, stil zijn, volgen en gehoorzamen, en zich door de Heere laten leiden en regeren.

Daarom moet Gods volk geleerd en geoefend worden om zich door de kracht en de genade van de Heilige Geest voortdurend te verloochenen en lijdzaam te zijn. Dan zullen ze geheel en al voor de Heere leven en het Lam steeds volgen, waar Het ook vóór hen heen gaat. Het moet hier altijd en in alles gelden: niet mijn wil, Heere, maar Uw wil geschiede.

Een werkelijk gelovige is van zichzelf geheel onmachtig en onbekwaam tot het minste goed. Zonder mij, zegt Jezus, kunt gij niets doen, Johannes 15:5. Zoals een zieke met lijdzaamheid moet wachten op de hulp van de arts en op de zegen van de Heere om hem gezond te maken, vóór hij weer aan het werk kan gaan, zo moeten de ware gelovigen ook steeds in ootmoedig geduld en gelovige lijdzaamheid wachten op Christus' genade, sterkte, heiligmaking, Geest en leven. Dit moeten zij steeds wáár maken, in alles wat zij doen en in hun werk, in iedere kwestie, bij elk middel dat ze aanwenden en in elke omstandigheid, in elke nood en ellende, in duisternis en wanneer zij niet weten wat te doen. Het is hier steeds: wacht op de Heere, wees sterk, en Hij zal uw hart versterken, ja, wacht op de Heere, Psalm 27:14.

O, het hele geestelijke leven, het geloofsleven van een christen hier op aarde, is niet anders dan alleen maar lijdzaamheid! Het volk van de Heere kan hier niets doen dat werkelijk goed is, dan ín en ván en dóór de Heere Jezus te zijn. Hij moet steeds in hen werken het willen en het werken naar Zijn welbehagen, Filippensen 2:13.

Van welke kanten wij het verder ook mogen bezien, het zal blijken dat het Evangelie van Christus altijd een zuiver woord van Zijn lijdzaamheid is.

Als we letten op het verdorven vlees van de gelovigen, o wat een lijdzaamheid is er dan toch nodig om dat altijd aandacht opeisende vlees helemaal te kruisigen en door de genade van de Geest ten onder te brengen! Want dat vlees verzet zich geheel en al tegen Christus; het is nog zo machtig en het laat hen geen ogenblik met rust. Wat een gedurige strijd, wat een worsteling, droefheid en benauwdheid, wat een zuchten en kermen moet er allemaal gedragen en geleden worden met een stille lijdzaamheid van het geloof, totdat het zalige uur der verlossing komen zal. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? (Romeinen 7:24).

Ziet u op de heilige wegen van Christus, dan blijken ze soms zo hoog, verheven en rechtvaardig te zijn. Ze zijn ook zo wonderlijk, vreemd, verborgen en onbekend. Ze zijn voor ons vlees en bloed zo ongemakkelijk en eng. Het is ook zo moeilijk om op die wegen te komen, er op te wandelen en er het eindpunt van te bereiken. Ook dan moet echter in de harten van de arme gelovigen alleen de lijdzaamheid van het geloof alles goed maken, door de Geest.

Let ook eens op de beloften van Christus. Ze kunnen op geen andere manier aan de ziel vervuld worden dan langs de heilige regel van het Evangelie uit Jesaja 28:16: wie gelooft, die zal niet haasten. Er moet een ootmoedige lijdzaamheid en een stil gelovig verwachten zijn. De ziel moet voor de Heere voortdurend zijn als een gespeend kind. Jezus wil Zijn beloften immers niet eerder vervullen dan op Zijn eigen tijd. Ze moeten ook niet één ogenblik vroeger door Hem vervuld worden. Soms belooft het Hem de gewenste vervulling eens wat lang uit te stellen, zodat de arme ziel begint te bezwijken van verlangen naar Zijn toezeggingen en dat de uitgestelde hoop het hart gaat krenken! O, wat een genade van aanhoudende lijdzaamheid is er dan toch nodig om de Heere in de weg die Hij met u gaat geduldig te verwachten. Dan moet u telkens uw bezwijkende geest opnieuw oprichten met de woorden van Psalm 42:12: wat buigt gij u neer, o mijn ziel, en wat zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven; Hij is de menigvuldige Verlossing van mijn aangezicht, en mijn God.

Kijk ook eens naar de geestelijke of lichamelijke benauwdheden en moeilijkheden van Gods arme kinderen. De Heere houdt hen soms een tijd lang in de banden van ellende; Hij verbergt Zijn aangezicht voor hen en legt Zijn hand zwaar op hen. Hij omringt hen van alle kanten met

duisternis en verschrikkingen. Hij omringt hen met de bestrijding van satan, met droevige aanvechtingen, met benauwde worstelingen en plagen van verdorvenheid die in hen is. Als zij in Zijn heilige wijsheid daarin dan voor lange tijd gebonden en vast besloten moeten blijven als in een kuil zonder water, wat is er dan voor hen opnieuw een lijdzaamheid van het geloof en een kracht van de Geest nodig om steeds te kunnen zeggen: o mijn ziel, zwijg voor de Heere. Wacht op de Heere. Ik zal de toorn van de Heere dragen. Al doodde de Heere mij, zou ik niet op Hem hopen?

Kortom, hoe men het ook beziet, er is in de weg van Christus altijd een volhardende lijdzaamheid nodig.

Als men de bekering van de mens verwacht, wenst of hoopt, dan blijft gelden wat in Zacharia 4:6 staat: niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heerscharen. Onder al het doen en laten, onder al het schreien en al de werkzaamheden van de ziel moet het toch gaan naar het woord van de apostel Jakobus in hoofdstuk 5:7: ziet, de landman verwacht de kostbare vrucht des lands, lankmoedig zijnde daarover, totdat het de vroege en spade regen zal hebben ontvangen.

Men kan zuchten en bidden of ervoor werken om te herstellen wat verkeerd is, of om verandering en verbetering te verkrijgen van hart en levenswandel, van huisgezin en familie, van gemeente, land en kerk. Maar als men lang genoeg gewurmd en gewerkt heeft, dan is nog altijd de lijdzaamheid van het geloof het enige en laatste rustanker van een ware christen. Dan moet hij nóg zeggen: mijn God zal het voor mij voleinden, want Hij is de machtige, getrouwe, goedertieren en alleen wijze Heere.

Het is goed als men bedroefd zucht in deze aardse tabernakel en alle dagen intens verlangt om met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, 2 Korinthe 5:2. Het is ook goed als men zelf de uren en dagen telt, terwijl men voortdurend roept: kom haastig, Heere Jezus, ja, kom haastig! Ach, wanneer komt die dag, dat ik bij U zal wezen en zien Uw aanschijn geprezen? Dat is allemaal goed; het is zelfs kostelijk, als het altijd maar gebeurt in en met een gelovige lijdzaamheid en een kinderlijke onderwerping aan de Heere. We mogen immers de Almachtige geen paal of perk stellen!

In één woord, mijn vrienden, al zouden we hier door het licht dat de Heere daarover geeft, zelfs honderd en meer gevallen van het strijdende leven van een christen kunnen noemen, we zouden toch altijd weer opnieuw in alles op de lijdzaamheid van de heiligen uitkomen. Hoe waar is het daarom, dat het Evangelie van Christus het woord van de lijdzaamheid is!

Het is het woord van Zijn lijdzaamheid, van Christus' lijdzaamheid, omdat Christus die lijdzaamheid overal in het Evangelie aan Zijn gelovigen gebiedt. Hij heeft die voor hen verdiend en verworven. Hij werkt en versterkt die ook door Zijn Geest in hun harten. Hij gaat hun daarin ook in alle opzichten voor met Zijn eigen voorbeeld.

Maar het Evangelie wordt ook het woord van Christus' lijdzaamheid genoemd, omdat de gelovige belijders ervan gewoonlijk veel kruis en verdrukking moeten lijden en ondergaan, evenals haat en vervolging van de wereld en van de vijanden van de waarheid. Daarvoor is dan ook een voortdurende lijdzaamheid van de Geest nodig. Alle kinderen van God moeten met lijdzaamheid de loopbaan lopen, die hun is voorgesteld, Hebreëen 12:1. Dit was ook zo bij de christenen van Filadelfia, die in zware tijden van vervolging geleefd hadden, waarin zij ter wille van het Evangelie veel te lijden hadden, zowel van de kant van de Joden als van de heidenen. Allen die ook maar iets van de zaken van het Evangelie weten, zijn hiermee bekend en daarom is er geen bredere uitleg nodig.

Ook is het Evangelie het woord van Christus' lijdzaamheid, omdat het de grote leermeester is voor alles wat de christelijke lijdzaamheid betreft. Het Evangelie omvat alle geboden, opwek-

kingen en vermaningen van de christelijke lijdzaamheid. Het weet van besturingen, voorbeelden, beloften en ondersteuning. Kortom, het omvat alles wat voor de ware gelovigen nodig is om deze leer van de christelijke lijdzaamheid in alle situaties en omstandigheden te kennen, te geloven en te beoefenen. In dit heilige woord, in dit grote boek van de lijdzaamheid van Christus moeten zij dan ook voortdurend, dag en nacht, studeren; en dat alles door de genade van de Heilige Geest die in de ziel werkt. Aan die zalige en hemelse studie moeten zij dan ook gewoon raken; zij moeten zich daar met vlijt en in alle opzichten geheel en al aan overgeven. Het Woord moet steeds een lamp voor hun voet zijn en een licht voor hun pad, Psalm 119:105.

Tot zover dan de zaak waarover in de tekst gesproken wordt. Dit getuigenis is in zichzelf voor een verstandige hoorder duidelijk en begrijpelijk genoeg, nu de zaak zelf uitvoerig is uiteengezet.

2.

Nu volgt het getuigenis en de belofte van Christus daarover. De arme gelovigen van Filadelfia hadden het woord van Zijn lijdzaamheid bewaard. Dat wil volgens de gewone taal en de zin van de Geest niet anders zeggen dan dat ze de evangelische leer van Christus goed hadden begrepen. Ze hadden die heel hartelijk bemind en hoog geacht. Ze hadden die ook in oprechtheid aangenomen en vrijmoedig beleden, en er alle moeilijkheden en vervolgingen van de vijanden der waarheid voor ondergaan. Ze hadden deze leer van Christus altijd volhardend aangehangen en in bescherming genomen. Ze hadden ernaar gestreefd om deze heilige leer ook voortdurend te bewaren in een ernstige praktijk van godzaligheid. Ze hadden steeds getracht met een gelovige lijdzaamheid van de Geest de Heere te vrezen en te dienen.

Wel, dit is het wat Christus hier van hen wil getuigen als Hij hen zo openlijk prijst, dat ze het woord van Zijn lijdzaamheid bewaard hadden. Ze hadden dit alles beslist niet gedaan door eigen kracht en goede vermogens. O nee, maar alleen door de genade van Christus Zelf, zoals ons in de verhandeling over het woord van Zijn lijdzaamheid overvloedig is gebleken. Hij zet in deze tekst echter alles op hun rekening, naar de aard van het Evangelie en van het dierbare genadeverbond, waarin Hij Zijn eigen goedheid en genade in Zijn lieve kinderen wil prijzen en verhogen, en waarbij Hij in Zijn liefde zwijgt over hun zondige gebreken.

Maar zouden deze liefde, hun trouw en onwankelbaar vertrouwen op de Heere en Zijn Woord dan helemaal tevergeefs en zonder enige vrucht zijn? Nee, helemaal niet. De goedertieren Heere handelt heel anders met Zijn lieve kinderen. Hij schenkt hun hier een bijzonder heerlijke en troostrijke belofte, waarin Hij hen allereerst in kennis stelt van een grote verzoeking, die binnenkort over de gehele wereld zal komen. Hij verzekert hun tegelijk, dat Hij hen Zelf in het uur van die verzoeking zal bewaren. Hij wijst hun ook duidelijk de reden aan waarom Hij voor hen goedertieren en trouw is, namelijk omdat ze het woord van Zijn lijdzaamheid bewaard hadden. Hij zal dit voor en aan hen doen als de getrouwe en machtige Beloner van degenen die Hem zoeken.

Het grote kwaad waarvan Hij hen in kennis stelt, is dat er binnenkort een uur van verzoeking komt over de hele wereld. Ik zal me met de uitleg daarvan nu niet lang ophouden, enerzijds om de gemakkelijke uitleg van de zaken zelf en anderzijds om de tijd die al voorbij is. Het gaat om vier dingen.

Het zal een verzoeking zijn, dat wil zeggen een grote en zware onderdrukking en vervolging van de Kerk van God en de gelovige christengemeenten. Deze zal worden begonnen en uitgevoerd door de heidenen, de Romeinse keizers. Dit is ook inderdaad gebeurd, zoals bij ieder bekend is. Die grote onderdrukking wordt hier een verzoeking genaamd, zoals in Jakobus 1:2 en 12 en op verschillende plaatsen in Gods Woord gebruikelijk is. Een verzoeking, omdat in

die zware onderdrukkingen de ware gelovigen en belijders van het Evangelie door de satan, de wereld en hun eigen vlees op allerlei manieren worden beproefd en in verleiding gebracht om van hun geloof af te vallen en hun onwankelbaar vertrouwen in de boodschap van het Evangelie te verliezen. Daarvoor dienen de zware verdrukkingen die de kerk van Christus overkomen, namelijk om de belijders en gelovigen te beproeven en te onderzoeken wat voor mensen zij zijn. Het gaat erom of hun goud wel beproefd is, komende uit het vuur.

Het wordt een *uur* van verzoeking genaamd, enerzijds om de begrenzing ervan aan te geven en anderzijds de korte tijd die deze verzoeking duren zal. Dit gebeurt tot troost en bemoediging van alle ware gelovigen en in het bijzonder van degenen in Filadelfia, die onze Heere blijkens deze tekst zo nauw aan het hart liggen. Het zal dan ook hier zijn zoals de apostel zegt in 2 Korinthe 4:17: want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid.

Het wordt verder een uur van verzoeking genoemd die over de hele wereld zal komen, dat is over de hele christelijke kerk die verspreid is over de hele wereld, in alle landen en plaatsen en onder alle volken. Die zware vervolgingen en onderdrukkingen door de heidense keizers zijn dan ook niet slechts over een deel van de kerk of over deze en gene aparte gemeente gegaan, maar over de hele kerk van Christus, verspreid over de hele wereld.

Dit wordt ook benadrukt met de woorden 'om te verzoeken die op de aarde wonen', woorden die tevens aanwijzen om wie het gaat in deze verzoeking. Het gaat om de heiligen, de gelovigen en alle belijders van Christus, die in die tijden overal op de aarde zullen wonen. Het gaat dus niet om de heiligen in de hemel, die daar voor eeuwig van allerlei moeiten en benauwdheden, van verzoeking en verdrukking verlost zijn en van wie de tranen al voor eeuwig zijn afgewist.

Wat wordt er nu van dat grote uur van verzoeking gezegd? Enkele dingen.

De trouwe Heere belooft aan Zijn vroom en toegewijd volk in Filadelfia, dat Hij ze in het uur van de verzoeking zal *bewaren*, waarmee Hij hun belooft dat ze in tijden van vervolging door de heidenen een opmerkelijk en groot voorrecht zullen hebben boven al de andere christengemeenten in de hele wereld. Deze zullen alle heel zwaar verdrukt en vervolgd worden, en ook niet minder zwaar beproefd en verzocht. Maar in dat uur van zware en algemene verzoeking zal de Heere alleen de gemeente van Filadelfia bewaren. Dit betekent dat Hij in die donkere en benauwde tijd heel teer en met ontferming met hen zal omgaan, en in het bijzonder een oog van genade, bewaring en genadige bescherming op hen zal slaan, meer dan op andere gemeenten.

De Heere zal hun verdrukking en vervolging zó besturen en zó matigen, dat ze niet zo hevig en zwaar, geweldig en langdurig zullen zijn als die over de andere gemeenten overal in de wereld.

Hij zal hen met Zijn genadige tegenwoordigheid en goddelijke kracht op een bijzondere manier ook altijd zó ondersteunen, dat hun vervolging en verdrukking voor hen niet zozeer een gevaarlijke of schadelijke verzoeking zullen zijn, maar eerder een gezegend en goed middel om hen des te meer in het geloof te bevestigen en te versterken, waardoor hun geestelijke blijdschap en vertroosting nog meer worden bevorderd.

Ja, Hij zal velen van hen al vroeg en op tijd bij Zich in de hemel opnemen, zodat zij dan helemaal en voor eeuwig door Hem in het uur van die algehele verzoeking bewaard zullen worden. Zie, zo zal de Heere Jezus, de getrouwe en almachtige Zoon van God, hier in het bijzonder aan deze vrome gemeente van Filadelfia het woord van de psalmist vervullen: de HEERE is uw Bewaarder, de HEERE is uw Schaduw aan uw rechterhand. De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts, Psalm 121:5-6.

Wat dunkt u, geliefden, is het tevergeefs, dat men de Heere dient en met vlijt en trouw de wacht van Zijn huis betreft? Al zijn ze allen christenen en gelovigen, de Heere Jezus weet echter wel, wie van hen zich het gunstigst onderscheiden en het meest teer, rein, heilig, trouw en ijverig zijn. Filadelfia was een schone parel aan Zijn gouden, koninklijke kroon, en daarom zal Hij deze gemeente ook in het bijzonder bóven de andere bewaren, opdat ze niet verloren zou gaan en zelfs niet de minste schade zou lijden. Daarom verbindt Hij Zijn dierbare beloften aan hun genade en godzaligheid, zoals vers 10 van ons teksthofdstuk zegt: omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik ook u bewaren. De godzaligheid is altijd een groot gewin met vergenoeging, 1 Timotheüs 6:6. De duivel en de wereld mogen hen nog zoveel lasteren en bespotten, maar de godzaligheid heeft toch altijd de belofte van het tegenwoordige en toekomstige leven, 1 Timotheüs 4:8. Vroeg of laat zullen alle arme gelovigen in de wereld dat ondervinden, zij namelijk die door genade de gelovigen van Filadelfia in trouw en godzaligheid mogen navolgen.

3.

Nu gaat de Heere Jezus Zijn beloften aan hen besluiten met een ernstige waarschuwing, want hij zegt: zie, Ik kom haastig. Dit slaat allereerst op het uur van verzoeking, waarmee Christus spoedig tot Zijn Kerk zou komen om hen te beproeven en als zilver te louteren, zoals Hij ook inderdaad gedaan heeft. Niet heel lang na het schrijven van deze brief zijn die zware vervolgingen door de heidenen immers al begonnen.

Dit woord wijst ook op Zijn komst tot een ieder van hen die nu leven om ze door de dood van hier weg te nemen en tot Hem in Zijn eeuwig rijk over te brengen.

Het ziet tenslotte ook op Zijn laatste komst ten oordeel, die met haast zal plaatsvinden, in vergelijking met de grote eeuwigheid waarin duizend jaren slechts zijn als één dag. Die komst zal ook plotseling en onverwachts zijn zoals die van een dief in de nacht. Die komst zal voor al Zijn volk ook op tijd zijn.

TOEPASSING

Het is groot als wij deze belofte in het rechte licht van het geloof mogen zien als een belofte van de HEERE, de onveranderlijke God, en van de eeuwige Zoon van God, Die uitroept: Ik leef in alle eeuwigheid (zie ook Openb. 5:14). Want dan zullen wij daar op een eerlijke manier door de genade van de Heere voordeel voor onszelf mee kunnen doen! Dan zullen we ook duidelijk merken, dat het een blijvende, altijd durende belofte is voor de Kerk van Jezus. Hij zal met alle gemeenten en met alle afzonderlijke gelovigen, die in soortgelijke omstandigheden het prijzenswaardige voorbeeld van die van Filadelfia navolgen, op dezelfde wijze handelen. Hij zal voor hen ook dezelfde liefde, trouw en teerheid aanwenden.

Op die basis willen we nu een ernstig onderzoek instellen naar onze eigen situatie en naar die van land en kerk. Als de Heere ons daarvoor licht en genade wil geven, dan zullen we helaas in diepe droefheid en schaamte moeten zien, wat voor ontzaglijk groot verschil er is tussen die vrome, zuivere en godvruchtige gemeente Filadelfia én ons met onze gemeenten hier in Nederland.

Want tot hen kon de Heere zeggen: omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt. Maar helaas! Tot ons moet Hij heel andere woorden gebruiken en zeggen, dat wij dat woord niet meer bewaard, maar schandelijk verloren en trouweloos vergeten, versmaad en verworpen hebben. Dat is nu, in het algemeen, de droevige toestand van de kerk in Nederland en van al onze gemeenten. Als er iets is waarin wij voor Christus schuldig staan, dan is het dit, dat wij het woord van Zijn lijdzaamheid niet bewaard hebben. De zuivere leer van het geloof, van het dierbaar Evangelie en van de lijdzaamheid van de heiligen, wordt bij ons helaas nu vrijwel niet meer gevonden. Die hebben we al lang volledig versmaad en verworpen, en zelfs openlijk

als een kwade, heilloze en gruwelijke leer veroordeeld. Die leer wordt nu overal in ons land en in de kerk van ons gereformeerde volk ernstig gesmaad, gehoond, gelasterd; ja, als met voeten getreden! Degenen die deze leer belijden en voorstaan, worden gehaat, vervolgd en door het onwetende volk als vreselijke ketteren en dwaalgeesten uitgemaakt. Ze krijgen allerlei beledigende en lasterlijke namen naar het hoofd. Men beklagt de kerk dat er zulke verschrikkelijke dwalingen in heersen als een lijdelijk wachten en een geloof dat verzekerd hoort te zijn, en dat sommige predikanten het volk daartoe verleiden. Die predikanten worden dan ook in het hele land als met zwarte kool getekend. Ze zijn volgens de heersende opinie heel schadelijke mensen in de kerk, hoewel ze niets anders dan de oude, ware en in de belijdenis vastgestelde gereformeerde leer proberen te bewaren. Ze willen niets anders onder ons bewaren dan het goddelijke woord der lijdzaamheid, dat de gelovigen van Filadelfia hadden.

Ja, als men kon, dan zou men zulke mensen niet langer dulden.

In plaats van deze zuivere leer van het geloof en van de lijdzaamheid voert men nu een heel andere leer in, die alleen maar dient om het ware geloof en alle lijdzaamheid van de Geest in de harten van de mensen geheel en al weg te nemen en uit te blussen. En dat is een zuiver remonstrants en pelagiaans geloof. Daarin werkt niet God of Christus of de Heilige Geest, maar de mens zelf doet het allemaal alleen. De mensen zien en kennen, zoals ze zeggen, hun zonden; ze zijn er ook direct bedroefd over; ze belijden ze voor God en treuren erover. Ze hongeren en dorsten aanstonds naar Christus en ze geloven in Hem. Ze geven zich echter aan Hem over zonder Zijn beloften of Evangelie werkelijk te kennen. Ze gaan ervan uit dat hun staat goed is. Wat er aan ontbreekt, is allemaal te wijten aan een zwak geloof en dat zal op z'n tijd wel beter worden. Ze bekeren zich en woelen daarin wat af. Ze maken het zoals ze het maken en ze zijn al hele godzaligen. Kortom, Christus heeft niet erg over hen te klagen. Kijk, dat is nu bij ons het christelijke geloof, waarvan de wezenlijke kern op een subtiele manier alleen wordt bepaald door de eigen kracht, het eigen werk en de eigen gerechtigheid van de mens, al is er dan de invloed van de algemene genade en gaven van de Geest.

Hier is geen krachtig en goddelijk werk van de wederbarende Geest ondervonden om het hart innerlijk te verlichten en te vernieuwen, te heiligen en in God door Christus zalig te troosten en gerust te stellen. Daarom kan er in zo'n geloof ook geen waarachtige verzekering van het hart zijn. In zo'n geval laat het hart zich leiden door een bedrieglijke verzekering, louter inbeelding en bedrog van satan, waardoor het gevangen gehouden wordt; óf er moet een altijd durende roomse en pelagiaanse twijfel in het hart van zulke gelovigen heersen. Het gevaar is groot dat zij daarmee naar de eeuwigheid reizen.

In de oorspronkelijke, in de belijdenisgeschriften aangenomen en vastgestelde gereformeerde geloofsopvatting is het geloof volgens Gods Woord een geloof van goddelijke en heilige troost en verzekering. De verzekering is daarbij een wezenlijke eigenschap of ten minste een wezenlijk en beslist niet te scheiden gevolg van het geloof. Maar daar heeft men ook al raad op gevonden door het zó te draaien, dat de oude gereformeerde geloofsopvatting zo 'hoog' en onwrikbaar is om tegen de roomsen en hun absolute twijfel in te gaan. Daarmee zou echter niet het zuivere en eigenlijke wezen van het geloof zijn uitgedrukt en bepaald, maar alleen het wélwezen van het geloof, dat maar heel weinig gelovigen in zo'n hoge mate bezitten. Nu is men bij elke gelegenheid alleen maar bezig om dit de mensen heel goed in te scherpen, om de zwakke zielen die alleen maar wat kunnen voortsukkelen, te ondersteunen en op te beuren, maar dan zó dat ze toch niet hoeven te twijfelen aan hun staat. Het lijkt erop of het alleen hier maar om gaat, en of dit het hele Evangelie onder ons geworden is.

Op die kurk drijven de zielen nu maar wat heen. Omdat de Geest nu niet meer in hen werken kan omdat een ieder rijk en verrijkt is en aan geen ding gebrek heeft, daarom vindt men bij hen ook niet die heilige lijdzaamheid van het geloof waarover we gesproken hebben. Het gaat alleen om de mens in zijn eigen kracht, in zijn werken en woelen. De mensen doen nu helaas

alles zelf, wat Christus door Zijn Geest in ons moet doen. Zo ligt het nu in de regel bij de bekeringen van mensen, waarover men onder ons zo druk hoort spreken.

Omdat Christus en de Geest van het Evangelie dan niet meer kunnen werken, heeft dit als onvermijdelijk gevolg dat het met de ware heiligheid en godzaligheid onder ons gedaan is. Er komt een christendom onder ons waarmee het heel droevig gesteld is. Het is geesteloos, lau en dodig; het is hoogmoedig en geveinsd; en het heeft genoeg aan vormen en gewoonten. Dit staat tegenover dat van de vroegere christenen in Filadelfia als duisternis tegenover licht, als dood tegenover leven. Hieruit ontstaan ook die rampzalige verdorvenheid en goddeloosheid, dat diep verval van land en kerk waar wij vanmorgen over gesproken hebben. Hieruit komen eveneens voort de zware toorn en grimmigheid van God en al Zijn rechtvaardige oordelen, die ons nu zo droevig drukken. Dat is immers altijd een gevolg, als de Geest des Heeren en de zuivere leer van het Evangelie een volk en een land helemaal gaan verlaten.

Wat nu de ware christenen en gelovigen onder ons betreft, zij die nog iets van het woord van Christus' lijdzaamheid bewaard hebben, over hen kan ik helaas nu maar één droevige zaak zeggen! Dat is uitermate bedroevend en beslist een voorbode, in de gewone weg des Heeren, van de aanstaande ondergang van ons land en onze kerk. Dit is, dat zij het woord van Christus' lijdzaamheid vooral bewaren in hun verstand en hun denken, en niet zoals de gelovigen van Filadelfia innerlijk en in hun h art. Dat woord der lijdzaamheid, de zuivere leer van het Evangelie ligt nu bij hen als het ware voor de deur van het huis en niet meer in de binnenkamer van het hart. Daarom zal de satan - als er niet spoedig een genadige uitstorting van de Geest Gods in onze harten komt, waar weinig hoop voor is - ook spoedig komen en het Evangelie geheel en al uit de huizen halen, en het ver van ons weg brengen. Hier, hier all een is de werkelijke bron van al de ellende en de geesteloosheid van de ware christenen onder ons. Wat een ernstige en droevige toestand!

Wat dunkt u, vrienden, zal de rechtvaardige God geen zware verzoeken brengen, omdat wij Zijn heilig Evangelie en Zijn goddelijk woord van lijdzaamheid op zo'n zondige wijze verachten en versmaden?

Dat toont Hij nu al met Zijn zware twist tegen ons en alle inwoners van het land. Dit is zeker: als het werkelijk waar was dat wij de leer van het Evangelie nu beter kenden en begrepen dan onze verachte vaders in vroeger tijd, dan zouden onze zonden en de oordelen van God nu niet tot zo'n grote hoogte zijn geklommen. Dan zou het er met ons land en onze kerk nu niet in velerlei opzicht zo droevig en naar, zo vervallen en ellendig uitzien. O nee, de zaak van Zijn Evangelie zou beslist niet op zo'n fatale wijze te gronde gaan, als de Heere met Zijn heilig licht, Zijn waarheid en Zijn Woord nog onder ons was en met Zijn tabernakel nog bij ons woonde. Als dat wel zou gebeuren, dan zou God een weg met ons gaan die ons nergens in de Bijbel geleerd wordt.

Maar de tijd zal ons wel spoedig leren, hoe het er met de zaak van het Woord werkelijk voorstaat! De Heere der heerschers is nu al op weg, en Hij zal ook spoedig komen om Zelf aan ons en het hele Nederlandse volk bekend te maken, dat wij Zijn woord van lijdzaamheid niet bewaard hebben. We zijn het integendeel juist helemaal kwijt geraakt en hebben het weggegoorpen. Alle dingen onder ons werken eraan mee dat er een moeilijke tijd van vervolging over het hele land en zelfs over de hele wereld komen zal, om allen die op aarde wonen te beproeven. Dat uur, dat vreselijke en schrikwekkende uur zal zeker komen, waarin de Heere Jezus Zelf voor de zaak van Zijn verachte Evangelie en het verachte woord van Zijn lijdzaamheid zal opkomen. Hij zal dat doen tegenover een huichelachtige kerk m et haar dienaren, en de overheid! Dit mogen Zijn arme en trouwe knechten en kinderen, die in hun hart nog iets bewaard hebben van de Geest van Filadelfia, gerust en gelovig verwachten. Ze mogen dat

doen in onderwerping en met lijdzaamheid in de ziel.

Ik zal hierover niet al te zeer als een profeet spreken, omdat ik weet dat ik bij vrijwel niemand geloof zal vinden. Daarom zal ik hierover in de Naam van de Heere Jezus nu slechts drie dingen kort tot u zeggen.

Allereerst zeg ik u, dat Hij nog leeft, en gisteren, heden en in der eeuwigheid Dezelfde is. Hij zal in Zijn kerk de beker van Zijn grimmigheid uitstorten om ze als zilver door het hete vuur van Zijn heilige ijver te louteren en om over hen al de plagen en oordelen te brengen, die Hij in het verleden ook over afvallige en huichelachtige kerken en volken gebracht heeft.

Vervolgens zeg ik u, dat de verzoeking in Nederland heel zwaar en ernstig zal zijn, in overeenstemming met onze zware schuld tegenover de Heere. Hij zal in gerechtigheid met ons handelen en richten. Ja, het zal ook een aanbiddelijke en opzienbarende verzoeking van de Heere zijn. De wijsheid van de wijzen zal erdoor vergaan en het verstand van de verstandigen zal zich erover verbergen. De Heere heeft immers gezegd: daarom zie, Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaar, Jesaja 29:14. Kerk en volk van Nederland, het oordeel dat over u komt, zal een heilig en wonderlijk oordeel van Christus zijn.

Tenslotte zeg ik u, dat de Heere Jezus ook spoedig zal komen. Het zal niet meer zo heel lang duren. De Heere Zelf heeft mij, arme en onwaardige man, onlangs hier in uw tegenwoordigheid, op deze preekstoel, ervan verzekerd dat Hij mij in dat uur van ernstige verzoeking genadig zal bewaren. Ik durf dat zeggen, omdat ik geloof genade in Zijn oog te hebben ontvangen. Ik zal de algehele ondergang en het totale verderf van Nederlands kerk niet zien. Als dat gebeurt, mag ik in de eeuwige rust bij mijn Heere zijn. Toch weet ik in Christus - en ik hoop door Zijn genade daarmee eens naar de eeuwigheid te gaan - dat de Heere van dit uur der verzoeking heeft gesproken en gezegd: zie, Ik kom haastig.

Mijn vrienden, de boodschap die Christus mij vandaag heeft opgelegd, is bijna ten einde. Ik heb u nog maar enkele korte vermaningen toe te voegen, mét daarbij een goddelijke belofte. Tot u goddeloze en in slaap gewiege mensen, tot u die geestelijk blind en huichelachtig bent, tot u mensen die half bekeerd bent, tot u mensen die uit gewoonte en alleen maar in naam christen bent, tot u allen moet ik zeggen, dat de Heere Jezus ook úw werken weet. Hij vindt niets in u van het waarachtige geloof en de lijdzaamheid van de heiligen. U zult door Hem een vreselijk uur van verzoeking hebben. Het zal tot uw tijdelijk en eeuwig verderf zijn, als u zich niet spoedig en waarchtig tot Hem bekeert en Hem in oprecht geloof om Zijn genade en Geest zult bidden. De tijd dat de Heere u nog verdraagt en u de mogelijkheid van bekering geeft, zal heel kort zijn. U zult zonder uitstel het woord van Zijn lijdzaamheid moeten leren bewaren. Zo niet, dan zal Christus Zijn geduld en lijdzaamheid over u voor eeuwig geheel en al afleggen, want Hij roept het ook u allen toe: zie, Ik kom haastig.

U die bekommerd bent over uw staat omdat uw geweten is gaan spreken, u bent nog zonder genade en zonder vrede in uw geweten, omdat u dat nog niet hebt willen laten reinigen door het bloed van Christus. Ik moet nu maar één woord van de Heere tegen u zeggen, namelijk dat Hij al zo lang en zo veel jaren op uw bekering gewacht heeft. Hij heeft groot geduld en lijdzaamheid met u gehad. Maar als u nog langer in uw zonden, in uw ongelooft en in uw valse hoop en vertrouwen wilt blijven leven, dan zal de Heere eens en voor altijd van u weggaan. Dan zal Hij u eeuwig in het duister doen dwalen. Dan zult u Hem overal zoeken, maar u zult Hem niet vinden. Dan zult u net als de dwaze maagden niet kunnen ingaan, ook niet als u zult roepen: doe ons open, Heere, doe ons open! De enige reden daarvan is dat u de tijd waarop de Heere u met Zijn genade bezocht, hebt veracht en u niet bekeerd wilde worden, toen Christus

u wilde bekeren.

Ik zie hier in het huis van mijn God geen belangrijke en aanzienlijke personen die het in het landsbestuur of in de kerk voor het zeggen hebben. Ik kan hun dus geen woord van Christus toevoegen. Daarom zal ik mijn laatste vermaning nu richten tot u, volk van God, geroepen heiligen en gelovigen! Hoe vermoeid ik ook ben, ik heb u nu maar één woord van de Heere Jezus toe te roepen. Laat Hij Zelf het door Zijn Geest in uw en in mijn arm hart drukken! Het is dit woord: maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen bent, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal haastig tot u komen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert, Openbaring 2:4-5. Dit zegt de Amen en waarachtige Getuige van de allerhoogste God.

Ik ga eindigen en de prediking tot u op deze dag besluiten met een dierbare belofte van Christus, die Hij hier en nu in het openbaar door mijn mond zal uitspreken en ook tot in eeuwigheid zal houden. Dit is Zijn genadige en gezegende belofte, dat Hij in het grote uur van de verzoeking die over Nederland en over de gehele wereld komen zal, al Zijn ware volk en al Zijn kinderen zal bewaren en in teerheid op hen zal zien. Hij zal dat doen als Hij bij hen de Geest en het geloof van de christenen in Filadelfia zal vinden.

Laat de Heere dit boek nu maar verzegelen, totdat het zal geopend en openbaar gemaakt worden aan het volgende geslacht. Dan zullen al deze dingen plaatsvinden.

AMEN